

Şair Yaşıyorsa

– NebahatERKAN · 06 Ağustos 2011

Özlemine yetmeyen hasret,
daralan göğüs kafeslerimizde,
üzerine titrediğimiz aşk.
Terkedilen düşlerimizden kurtulunca;
kırıışığını rüzgara açtırır yüzümüz...

Yaşamak,
ışığını gündüzden kaçırmak.
Dudaklarımızda izlerini bırakan yara,
öfkelerimizdeki bedel,
delice atılan sahipsiz nara gibi,
gülüp geçiyorum hayata;
sende gülümse,
şair nasıl gülümserse.

Bir geceyi pay edemedim:
ikinci bir yüreğe.
ama,
kendimi boş verdim!
senin yerine,
her sarılışımızın orta yerinde,
uykularımdan alınarak;
kaç yerimden bölündüm bilmiyorum!
gecenin kahırlı ilmekleriyle
yaşıyormuş gibi yapmak için.....

Nebahat ERKAN